

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o wniosku rządowym względem dodatków do podatków na rok 1866.

Na ósmym posiedzeniu bieżącej kadencji, Wysoka Izba poleciła komisji budżetowej rozpoznanie wniosku rządowego następującej treści:

„Wysoki Sejm raczy z zastrzeżeniem wymierzenia dodatku krajowego na podstawie budżetu uchwalić, że dotychczasowy dodatek krajowy w kwocie 62½ centów od każdego złotego austr. podatku stałego — nieliczywszy dodatek wojenny — a mianowicie 11½ centów dla funduszu krajowego i 51 centów dla funduszu indemnizacyjnego, ma być i nadal od 1. Stycznia 1866. r. począwszy pobierany.“

Majątek, jakim kraj nasz dotychczas rozrządzać jest w stanie, nie wystarcza na potrzeby funduszu krajowego, tudzież funduszy indemnizacyjnych.

Dla zasilenia więc tych funduszy, nakładano na kraj podatek w postaci dodatków do podatków stałych, któreto dodatki doszły w roku bieżącym do 62½ centów od każdego złotego austr. podatku stałego. Atoli dodatki ustają z końcem bieżącego roku, gdyż w następnym bez zezwolenia Sejmu wybierane być nie mogą; chcąc więc wspomniane fundusze na rok 1866. w odpowiednie środki zaopatrzyć, będzie zadaniem Sejmu przy układaniu budżetu na rok 1866, albo dotychczasowe dodatki do podatków zatrzymać, albo też ich potrzebom w inny jaki sposób zaradzić. — Lecz budżet na rok 1866. nie może już dla spóźnionej pory roku przed nowym rokiem być uchwalony; trzeba także przypuścić, że i w następnym roku kilka tygodni upłynie, zanim go Sejm wykończy, zwłaszcza że przychodzi po raz pierwszy pod rozpoznanie Sejmu, więc też gruntownego i mozolnego badania wymagać będzie.

Gdy jednak — jak już wyżej powiedziano — dodatki do podatków jako główne dochody funduszu krajowego i funduszy indemnizacyjnych już z końcem tego roku ustają, a jednak dopuścić nie godzi się, aby fundusze te — choćby tylko na krótki czas — w pełnieniu swych obowiązków ustały, przeto zachodzi niezbędna potrzeba uposażenia ich teraz już przynajmniej na pierwsze miesiące następnego roku. W tym celu komisya budżetowa postanowiła zaproponować Wysokiej Izbie zatrzymanie dotychczasowych dodatków do podatków na pierwszy kwartał 1866. roku, to jest: po 11½ centów dla funduszu krajowego, a po 51 centów dla funduszy indemnizacyjnych, razem więc po 62½ centów od każdego złotego austr. podatku stałego, nielicząc w to dodatku wojennego.

Komisya wygotowała przeto załączony pod % projekt do ustawy, która nie przesądza w niczem uchwałą, jakiego Sejm przy uchwalaniu budżetu chciał powziąć; komisya przeto wnosi, aby Wysoka Izba ustawę tę przyjąć zechciała.

Przewodniczący:

Oktaw Pietruski.

Sprawozdawca:

Zyblikiewicz.

U s t a w a

**dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem Xięstwem Krakowskiem,
o dodatkach krajowych na rok 1866.**

Artykuł I.

Dotychczasowe dodatki do podatków stałych po 11½ centów rocznie od każdego złotego austr. do podatku stałego na fundusz krajowy, a po 51 centów rocznie na fundusze indemnizacyjne bez wliczenia dodatku wojennego wynoszące, będą i w pierwszym kwartale roku administracyjnego 1866. tak jak dotąd pobierane.

Artykuł II.

Ustawa ta nie może przesądzać uchwałąm, jakieby Sejm przy uchwalaniu budżetu na rok 1866. co do pomienionych dodatków nawet względem pierwszego kwartału roku 1866. chciał powziąć, w żadnym zaś razie nie obowiązuje dłużej jak do końca Marca 1866. roku.
